

Kafékveld / Årsmøte 22. januar 2018 - referat

Til sammen 17 veteraner møtte til det nye års første kafékveld; dette var også årsmøte – noe det tradisjonelt har vært. Styrets damer hadde lagt opp til en delikat osteaften – også en tradisjon. Det hele ble åpnet med en passende sang, nemlig «Jeg snører min sekk, jeg spenner mine ski...» av Margrethe Munthe. Den klang usedvanlig vakkert og burde vært tatt opp til gjenhør.

Da gruppa som kjent ikke formelt har en valgt formann, var nestformann Svein K. straks rede til å ønske velkommen, noe noe han utførte med eleganse og velkjent språklig «garnityr»

Selve valget gikk meget greit i det tidl. Leder Liv foreslo gjenvalg for det sittende styre. Det ble ikke registrert noen innvendinger, og dermed gjengis for ordens skyld styrets sammensetning:

- Leder: < ikke besatt >
- Nestleder: Svein Kristoffersen
- Sekretær: Halvor Gundersen
- Kasserer: Randi Anthonsen
- Styremedlemmer: Berit Jappee, Anna Helene Tørdal, Reidun Jensen

- Revisorer: Johanne Meland, Britt Carlsen

- Valgkomite: Liv Fredriksen, Britt Carlsen

- Aktivitetskomite som før med Svein O. Bøe som leder.

Det må føyes til at før valget fant sted hadde gruppa hatt en lengre stund med kaffekos og bordets fristelser. Dessuten referat fra julebordet 1. desember og årsmelding for 2017, lest passe høyt av sekretæren. Likeledes leste kasserer Randi regnskapet som alltid har vært meget nøyaktig. Så også denne gang. Hun fikk vel fortjent applaus for dette!

Det var ingen spesiell underholdning, bortsett fra enkelte treffende kommentarer og opplesing av Svein K`s samlede verker som består av en del «Dagens Bløte» fra VG. Naturlig nok kom samtalen også inn på den forestående utbygging/ombygging av Elvetangen!

At Paal vant den gjeveste gevinsten var ekstra hyggelig, og så forlot vi etter hvert klubbhuset og ut i snøen. Siden har vi blitt velsignet med mer snø. Derfor tas med noe poetiske verselinjer om snø/sne.

Først Karl Keilhau: Brystkassen vokser. Den svulmende gleden bryter så sterkt
at det føles som ve
Dette er landet som alltid er større. Landet som måler sin frihet i sne!

Hans Børli: Tenk deg: Halvannen meter eller mer, må han måke seg ned
(tømmerhogger) før tyttebærlyng og måsa

Hilser ham fra en sunken sommer.
Og der – sammenkrøpet på bunnen av vinteren –
Feller han storgrana
Mens snø fra greinene skyller over ham
Som kvite brottsjøer.
Og siden: Svømme i snøhavet fram til neste tre,
Flyte på viljen - ti tusen forbannede snømil
fram mot vårens kyster.

Dikter – skriv ikke pene vers om fallende snø!
Du kjenner den ikke

Hakadal 25.1 2018

Halvor Gundersen

Sekretær